

سەنئەتی، روشنییەری کارا

بەهەشت و بەهەشتیان

مەندێ اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

زانای پایەبەرز

محمد بن صالح العثيمين

و . پشتیوان حسن

بۆدبەزاندنى جۇرۇشا كىتەپ سەردانى: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

پىراي دائىلۇد كىتاپچاى مۇخْتَلَف مىراجىمە: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

لىككىتەپ (كوردى ، عربى ، فارسى)

به هشت و به هشتیان

وهرگراوه له کتیبی (مجالس شهر رمضان)

له نویسنی

الشیخ محمد بن صالح العثیمین (رحمه الله)

پوخت کردن و وهرگیرانی

پشتیوان حسن

۱۴۳۴ کزجی

چاپی دووهم

بنكه‌ی سهره‌كى بلاقردنه‌وه

سهنه‌رى كارزان ۛ چه‌مچه‌مال ، پشت بازارى دولاره‌كه

۰۷۷۰۷۷۲۶۱۱۴

بنكه‌كانى بلاقردنه‌وه :

كتیبخانه‌ی پیشین - مه‌ولیر .

تۆملرگای شافعی - مه‌ولیر .

کتیبخانه‌ی صومەیب - کۆیه .

کتیبخانه‌ی سوننه : سلیمانی - شه‌قامی مه‌وله‌وی

کتیبخانه‌ی ئیمان - سلیمانی ته‌لای که‌شتی نوح .

کتیبخانه‌ی الاثر - سلیمانی - نزیک مزگه‌وتی دارونا .

کتیبخانه‌ی سیاه - چه‌مچه‌مال - پشت بازارى دولاره‌كه .

کتیبخانه‌ی زانستی به‌سوود - که‌لار

کتیبخانه‌ی کاروانی زانست - کفری

=====

سهرپهرشتی چاپ : کتیبخانه و تۆمارگای به‌هه‌شت

که‌لار - نزیک فلکه‌ی ناو بازار - ته‌نیشت چیشتخانه‌ی شیروانه

سهنته‌ری رۆشنبیری کارا

سهنته‌ریکی رۆشنبیری و بانگه‌وازی ئیسلامی و گشتی هه‌مه‌ لایه‌نه ، نا حزبی و سه‌ربه‌خۆیه ، هه‌وله‌کانی ده‌خاته‌ گه‌ر بۆ سه‌رخستنی به‌ها بالا‌کان.

بۆ تی‌نگه‌یان‌دنی رۆژه‌کانی کوردستان و کورد زمان به‌ بیر‌باوه‌ری ئیسلامی ڕه‌سه‌ن به‌ پیتی به‌‌ل‌گه‌ و تی‌نگه‌‌یشتنی با‌ش‌ترین پ‌یش‌ینه‌کانی ئوممه‌تی ئیسلام.

دروست کردنی تاک‌ی د‌ل‌س‌ۆز و کارا بۆ خ‌ز‌مه‌تی ئیسلام و ن‌ی‌ش‌تمان بۆ نه‌وه‌ی ه‌ۆ‌کاری پ‌ی‌ش‌که‌وت‌نی و‌لات و خ‌ه‌‌ل‌کی بن.. به‌رنامه‌ی په‌رستن و کار و بانگه‌واز ، بۆ نه‌وه‌ی خ‌ه‌‌ل‌کی د‌ل‌س‌ۆز به‌ به‌ر‌چا‌و‌روونی تی‌ب‌ک‌ۆشن و هه‌نگاو هه‌‌ل‌ن‌ی‌ن.

ر‌ی‌ک‌رده‌وه‌ی ته‌وه‌ری گ‌ف‌ت‌و‌گ‌ۆ و ل‌ی‌ک تی‌نگه‌‌یشتن ب‌ی‌ کورت هه‌‌ل‌هات‌ن و توند‌بوون ، ته‌نها به‌‌ل‌گه‌ و تاوت‌و‌ی کردنی بۆ‌چ‌و‌نه‌‌کان و یه‌‌ک‌لا‌بو‌نه‌وه‌ی وته‌‌کان و بۆ‌چ‌و‌نه‌‌کان له‌ روان‌گه‌ی به‌‌ل‌گه‌و بن‌چ‌ینه‌‌کانی ئیسلام .

هه‌نگاو‌نان به‌ره‌ و کۆمه‌‌ل‌گه‌یه‌کی ئیسلامی په‌‌ی‌وه‌ست به‌ ناینه‌‌ک‌د‌یه‌وه ، فرار‌ان له‌ کردار و گه‌وره‌ له‌ بیر‌کرده‌وه‌ و جوان له‌ په‌‌فتار‌دا.

ناما‌نج‌ی هه‌موو کاره‌‌کان‌ی‌ش‌مان ته‌نها په‌‌زامه‌ندی خ‌وای گه‌وره‌یه‌، وه‌ پاشان خ‌ز‌مه‌ت کردنی کۆمه‌‌ل‌گا‌که‌‌مانه‌..

له‌ د‌و‌ع‌ای خ‌ی‌رتان ب‌ی‌ به‌‌ش‌مان مه‌‌که‌ن

پیشه‌کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أما بعد :

خوێنه‌ری به‌ریز : نهم نامیلکه‌یه‌ی به‌رده‌ستت له دوو به‌شی
سه‌ره‌کی پێک هاتوه :

به‌شی یه‌که‌م : کورته‌یه‌که سه‌باره‌ت به وه‌سفی به‌هشت
وخۆشی و دیمه‌نه بی وینه‌و دل‌رفینه‌کانی له ژێر تیشی نایه‌ته
په‌روه‌کانی قورئان و فهرمووده سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

به‌شی دووهم : باس ئاكارو سیفاتی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کات
واته : باس له‌و کارانه ده‌کات که به کردنیان به‌هه‌شت بو
خۆت مسۆگه‌ر ده‌که‌یت .

خوای گه‌وره من و نیوه‌ش بگێڕیت له نه‌هلی به‌هه‌شت
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

به‌شی یه‌که‌م

وه‌سفی به‌هه‌شت

له ژیر تیشی نایه‌ته پیروژه‌کانی قورنان

و فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر

(صلی الله علیه و سلم) .

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، والصلاة والسلام على إمام الأولين والآخرين، وقائد العُرُ المسجّلين، وعلى آله وأصحابه إلى يوم الدين، أما بعد:

براکام پیشبرکی ودهستپیشخه ری بکه ن بۆ به دهستهینانی نهو به هشتهی که پانتایه کهی به قد ناسمانه کان وزهویه، شتگه لیکی وای تیدایه که نه به چاوبینراوه نه به دلی هیچ که سیکدا هاتووه نه که سیش بیستوویه تی، نه و دتا خوای پهروه ردگار له م نایه ته پرۆزانه دا به پرونی ده فهرمویت : ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ (الرعد: ۳۵).

واته: وهسف ووینه ی نهو به هشتهی له لایه ن خوای میهره بانه وه به خه لکی نیمانداری پارێزکار به لێن دراوه به م شیویه یه که: له بن دره خته کانیه وه چه ن دین پروبارو چه مه ناوی جوان و خاوێن ده روا میوه جاتی و سیبه ری و سه هندی هه مووکاتیه دوایی نایه و نابریته وه.

و ده‌روها ده‌فرمویّت : ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (محمد: ۱۵).

واته: نمونه و سیفه‌تی نه و به‌هسته‌ی به‌خواریزان به‌لین دراوه له‌پاشه‌روژدا پیان بدریت بهم شیوه‌یه: پروباری زوری له ناوی خاوین ونه‌گوپاوی بی بونی تیدایه، وه زور پروباری تیدایه له‌شیری سپی وجوان که‌به‌هوی مانه‌وه-وه‌ک شیری دنیا- تامی نه‌گوپاوه (چونکه له گوانی ناژهل نایه‌ته‌ده‌ری)، چه‌ندین چه‌م و پروباری تیدایه له‌شهراب و عه‌ره‌قی‌ک- که‌بونه‌وانه‌ی نه‌بخونه‌وه- زور خوش و به‌مه‌زه‌یه واته: دووره له‌هر وه‌سفیکی عه‌ره‌قی دنیا، وه‌چه‌ندان چه‌م و پروباری تیدایه له‌هه‌نگوینی پالاوته‌ویب‌گه‌رد، له‌وی جوراوجوری میوه‌یان بو هیه، لی‌سوردن و لی‌خوش‌بوونی په‌رو‌درد‌گاریشیان بو هیه که‌نه‌وه چاکترین شته.

وه ههروهه ها دهه فرمویت : ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۵).

واته: نهی پیغه مبهه ره مژده بده به وانهی که بر وایان به خوا و
پیغه مبهه ره روژی دواپی ههیهو، کرده وهی چاک و په سهنده کان
نه نجام ده دهه که بیگومان به ههشت گه لیکیان بۆهیه،
که چه ندین کانیاو رووبار له ژیر دره خته کانیدا دین و ده چن
هه ره که لهو به ره هم و میوه ی به ههشتانه یان بۆدینن و ده ی چیژن
ده لئین: خوهر ئیستا له مه تان بۆ هیئانین، نه مه هه ره نهو
روزیه بوو که پیشتر پیمان درا دیاره نهو میوه جاته ی
له به ههشتا بۆیان ده هیئری هه موو له چاکی و باشیدا به ره نگ
له یه که ده چن به لام به تام و مه زه له یه که جیاوازن، لهو
به ههشته شدا چه ندین ئافرهت و عاوسه ری پاک و خاوینیان بۆ

ناماده کراوه و به هه تاهه تایش لهوئ ته مینه وه و ژیانیکی
خوش ده به نه سه ر.

هه روه ها ده فەر مویت : ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ
قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا﴾ (۱۴) وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرَ (۱۵) قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا (۱۶)
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (۱۷) عَيْنًا فِيهَا
تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (۱۸) وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَوْهُمْ حَسَبَتْهُمْ نُفُوسًا مَثُورًا (۱۹) وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ
نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿﴾ (الإنسان: ۱۴-۲۰).

واته: سایه و سببه ری دره خته کانی لیانه و د نزیکه، تا زیاتر
هه ست به خوشی و ریزو حورمه ت بکه ن لیکنه وه و چینی
میوه که شیان ئاسانکراوه بۆیان، له سوراچی و کاسه ی زیودا
شه را بیان به سه ردا ده گیردزی به قاپی زیوین که ده کریتته نه و
کوپ و کاسانه وه نه هرکی مینام شوشه ی تایبه تدا
دروستکراون، هه موو کاسه سوراچی خواردن و خواردنه وه بیان

لەشوشەى زیوہ کەبەئەندازدەىە کی جوان و پێویست
 و دلرەفین (ساقیەکان) نامادەیان کردووە بۆیان، شەرابی ئاوێتە
 بەزەنجەفیل و چۆمى سەر سەبیل دەخۆنەووە و پێکیکیان پێ
 دەنۆشرێ تێکەڵە کەى زەنجەفیلە، وە لە ئاوی کانیاییکیش
 تێکەڵکراوە کە لەبەر خۆشقووتی پێی دەلێن: سەلسەبیل، وە
 لاوانی کە هەر بە جوانی دەمێننەووە بە سەریاندا دەگەرێن بۆ
 خزمەتکردنیان شیایى باسە هەرگیز پیری و ناشرینی و گۆران
 پرویان تی ناکات، هەرکە دەیانبینی وادەزانیت مروارین و بەو
 ناوهدا بلاو بوونەتەووە، کاتی بە هەر لایەکی ئەو بەهەشتەدا
 دەروانیت ناز و نیعمەت و بەهرەىە کی فراوان و مولکیکی
 گەورەى بێ سنوور، واتە نازانی سەیری چی بکەیت و گوى بۆ
 چی بگریت.

هەر وەها دەفەرمویت : ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (١٠) لَا تَسْمَعُ فِيهَا
 لَاغِيَةً (١١) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (١٢) فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ (١٣)
 وَأَكْوَابٌ دُونُوعَةٌ (١٤) وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ (١٥) وَزَرَابِي
 مَبْنُوتَةٌ﴾ (نەسە).

واته: له ناو به هشتیکی بهرزو بلندان، هیچ قسه و تهیه کی
هیچ و پوچ و بی مانای تیا نابیسن، به دائیم سه رچاوه ی
رهوانی تیدایه، له چند لایه کهوه ناوی خوشقوت دیت
وده چیت، ههروه ها چرپاوسیستم و چند ته ختیکی بهرزو
به نرخی لییه و کورسی له هه موو لایه کهوه به ده وری
کانیاوه که دا ریزکراوه (حور العین) یشی له سه ر دانیشتووه،
وله بهرده میاندا په رداخی جوان ونه خشین دانراوه، وپاله پستی
جوان وپازاوه ی تیا به که به شیویه کی جوان وپه سه ند ریزکراون،
وه قالی وپایه خی ره نگا وپه نگی تیا پا خراوه.

وه ههروه ها ده فهرمویت : ﴿يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳).

واته: خشلدارده کرین نه ویدا به بازنی زیر و مرواری وجل و بهرگی
نه ویشیان هه وریشمه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ
وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا﴾ (الإنسان: ۲۱).

واته : له به ریان دایه پوشاکِی له ناوری شمی قه شهنگ ونه رم ونوَل
وجوان سه وزی ته نک، که به سه ر ناوری شمی نه ستووردا له به ریان
کردووه، رازی تراوه ته وه به بازن وده سته بندی زیو
وه په روه رد گاریان شه رایکی پاک وپوخت و خاوی نیان
پیده نو شی.

هروه ها ده فرمویت : ﴿مُتَكِّينَ عَلَى رُفْرَفٍ خُضْرٍ
وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶). واته : له سه ر پستی سه وزو قالی
نایاب - که وینه یان له دونیادا نه - شانیان داداوه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (۵۱)
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۲) يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ (۵۳) كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِخُورٍ عَيْنٍ (۵۴) يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان).

واته: ینگومان پاریزگاران له جیگایه کی هیمن و ناسایشدان،
له ناو چهندان باخ و سهرچاوه دان، له بهر نه کهن له ئاوریشم و
حهیری ناسک و نه ستور هه موو بهرام بهری یه کن له کۆری
دانیشته کانیاندا، ههروه ها وه سفمان کرد بۆت، هاو جوتمان
کردوون، به ژنانی سپی، چاو گه وره، داوا ده کهن له
به هه شتانه دا هه ر جوړه میوه یه ک هزی لی بکهن بی ترس له
مردن و له هه ر شتیکی تر.

له نایه تیکی تر دا ده فرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ﴾ (٦٩) ادْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
(٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا
تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٧١)
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢) لَكُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُونَ (٧٣) اِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي
عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿﴾ (الزخرف)

واته: بنده کاتم نهوانم که بهنایه ته کاغان پروایان هیناوه،
 ملکه چی همر فرمانی خویمان بوون، له پاشه پروژدا پییان
 دهوتری: بچنه بههشتهوه خوستان وژنه کانتان له وپه پری
 کامه رانی وخوشحالی و دلشادیدا، جا که نیشته جی بوون
 له بههشتهدا کاسی زیرینی پر له خواردن و جامی پر له شهرباب
 به سهریاندا نه گهریتری ههرچیش دل حزی لیبکاو چاو چیژی
 لی بهری له ویدا هییه و نیوهش بههته ته تایی تییدا
 نه میننه وه، پییان نهوتری: نه مه نهو بههشتهیه که بههوی
 کاره چاکه کانتانه وه پیتان دراو به میرات پیتان برا واته مافی
 خوستانه، میوهی زوری جورا و جوری تییدا هییه بوستان لییان
 ده خون، بیگومان تاوانباران له سزای دوزه خدان بهه میسه یی.

له نایه تیکی تردا ده فرمویت: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
 لَمْ يَطْمِئْنَنْ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (۵۶) فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ (۵۷) كَاتِبُنَ الْيَاقُوتِ وَالْمَرْجَانِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانیکیان تیدایه تنها سه‌یری می‌رده‌کانی خویان ده‌که‌ن
به‌ر له‌و می‌رده به‌هشتیان‌ه‌یان که‌سی له‌ناده‌می وله‌جنی
له‌گه‌لیان جووت نه‌بووه، جا به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی
په‌روه‌د‌گارتان باوه‌ر‌پناکه‌ن؟ خو‌ریه‌کان له‌ جوانی وساف
وسو‌وریدا ده‌لیت یا‌قوت وشیلانن.

ه‌روه‌ها له‌ ه‌مان سو‌ره‌تدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ
حِسَانٌ (۷۰) فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۱) خُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانی ره‌وشت شیرین و‌رو‌خسار جوانیان تیدایه، جا
به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌د‌گارتان باوه‌ر‌پناکه‌ن؟
ژنانی سپی چاو‌ره‌شن له‌ناو خپ‌وه‌ت و‌چا‌د‌ره‌کاندا ده‌ر‌نا‌چن.

یان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةٍ
أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷).

واته: نی‌تر هی‌چ که‌سی نازانی چ‌پا‌دا‌شتی‌کی گ‌رن‌کیان بو
دا‌شا‌را‌وه له‌هو‌یه‌کانی خو‌شی وشادی چا‌وان ود‌ل نارامی

له پاداشتی نهو کارانه دا نه بامیانداون و خویان بو ماندوو کردوو.

ههروه ها دهه رمویت : ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (یونس: ۲۶).

واته: بو نه وانهش چاکه ده کهن پاداشتی زورچاک و بههشت ههیه و زیاد له وهش دیتنی پرووی پیرۆزی خوی میهره بان و ته ماشاکرنی، تۆزو غوبارو سه رشۆری له دهه و چاویان نایشی هه رچۆنی له دهه و چاوی دۆزه خیه کان ده نیشی نه وانه یارانئ بههشتن و بههه تاهه تاییش تییدا ده میهنه وه و لییده رناچن.

خوینهرانی بهرپۆ: نایهت و فهرمایشتی خوی کار جوان سه بارهت به وه سف و باسی بههشت زۆرن و له قورئانه کهیدا له زۆر شویندا باسی فهرمووه، که ههر له قورئان ده کهوی گوزارشت له وه ها شوینیکی به چاو نه بینراویکات و بیهیئیه پیش چاو، ته نانهت و ورده کاریه کانیشی باس ده کات، له توانای

هیچ کەسیکدا نیه بهو جوانیه باسی لیتوه بکات هه رچه نده
زیره ک و به تواناش بیته و ره وانگۆش بیته، بۆیه ئیمهش زیاتر
په نامان بردۆته بهر قورئان بۆ ئهو مه بهسته.

ئیسشاش دیننه خزمهت فەرمووده کانی پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی به ههشتمان بۆ بکات، ئهو پیغه مبههری
که به ههشتی به چاوی خۆی بینیهو زانترین که سه بهو
باسه، خوای گه وره بمانگه یی له سهرنشینانی به ههشت.

ئه بهو هه ریه رهزای خوای لی بی ده فەرمویت: وتمان ئه ی
پیغه مبههری خوا باسی به ههشت و دیواره کانیمان بۆ بکه،
ئه ویش فەرمووی:

((لَبَنَةٌ ذَمَبٍ وَلَبَنَةٌ فِضَّةٍ ، وَمِلَاطُهَا الْمِسْكُ ، وَحَصْبَاؤُهَا الذُّلُوفُ
وَالْيَاقُوتُ ، وَثَرَابُهَا الزَّرْعَفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ وَلَا يَأْسُ ،
وَيَخْلُدُ لَا يَمُوتُ ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ)) [رواه احمد
والترمذی].

واته: خشتیکی ئالتونه و خشتیکی زیوه، خۆله که ی میسکه،
بهردو چه و که ی مرواری و یاقوته، تۆزه که ی زه عفهرانه،

نه‌وی بجیته ناویه‌وه خوشحال و خوشگوزدران ده‌بی و هه‌رگیز
بیزارنابی، وه به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینیتیه‌وه وزیندوه و نامریت،
جلویه‌رگه‌کی کۆن نابی و گه‌نجیته‌کی ناروات.

(خالد) ی کوری (عمیر العدوی) ده‌لی: (عوتبه) ی کوری
(غزوان) (خوای لی رازی بیت) و تاریکی بو‌داین، سوپاس و
ستایشی خوای کرد و پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا
قَدْ أَذْنَتْ بَصْرَمِ، وَوَلَّتْ حَذَاءً، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صُبَابَةٌ
كَصُبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا، وَإِنَّكُمْ مُنْتَقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ
لَا زَوَالَ لَهَا، فَانْتَقِلُوا بِخَيْرٍ مَا بِحَضْرَتِكُمْ، وَلَقَدْ ذُكِّرَ لَنَا أَنَّ مَا
بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَلَيَاتَيْنِ
عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَطَيْظٍ مِنَ الرَّحَامِ)) (رواه مسلم).

واته: له‌پاشان بزائن که دنیا تازه بریاری خوا حافیزی داوه‌وه،
پشت پیی لی‌هه‌ل‌کردوه، نه‌وی لیی ماوه‌ته‌وه وه‌ک چۆره
ئاویک وایه له‌قاییکدا، که‌ناوه‌نه‌کی بیرپژیت، بزائن که ئیوه
ده‌گوێزنه‌وه به‌ره‌و خانیه‌ک که ته‌واو بوونی نیه، که وابوو

به چاکترین توویشووه به جیبیلن، چونکه نیمه بزمان
باسکراوه که نیوانی هردوو لاشیپانی دهروازهی به هشت چل
سال رپییه، له گهل نهویشدا رپوژیک دیت جمعی دیت له
عهشامدا.

وه له سه هلی کوری سه عده وه ده گیرپته وه ده لیت: پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ
أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا
الصَّائِمُونَ)) [متفق علیه] واته: به هشت هشت ده رگای هیه،
ده رگایه کی پیی دهوتری په یان تهنها رپوژووه وانا پیتیدا دهرونه
ژووره وه.

وه نه بوهوره یرد ده گیرپته وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ
لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ ، بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ النَّبَرْدُوسَ ، فَإِنَّهُ وَسَطُ الْجَنَّةِ
وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، مِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ)) [رواه
البخاري]

واته: به‌هشت سهد پله‌یه خوی گه‌وره ناماده‌ی کردووه بۆ
 تیکۆشه‌رانی ریبازه‌که‌ی، نیوان دوو پله وه‌کو نیوان ناسمان
 وزه‌وی وایه، جا نه‌گهر داواتان له‌خواکرد شه‌وا داوای
 فیرده‌وسی لی بکه‌ن چونکه شه‌وه به‌رزترین ولوتکه‌ی به‌هشته
 پرووباره‌کانی به‌هشتیش له‌ویوه سه‌رچاوه‌ده‌گرن وه‌له‌ده‌قولین
 و سه‌روه‌هیشی عهرشی خوی په‌روه‌ردگاره.

وه‌له نه‌بی سه‌عیده‌وه (رضی الله عنه) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری
 خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ((إِنْ أَهْلَ الْجَنَّةِ
 لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْعَرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ
 الْعَابِرَ مِنَ الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوِ الْمَغْرِبِ، لِيَتَفَاضَلَ مَا بَيْنَهُمْ)).
 قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟
 قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَلُّوا
 الْمُرْسَلِينَ)). [صحیح مسلم]

واته: به‌هشتیه‌کان باله‌خانه نشینه‌کانی سه‌رو خزیان
 ده‌بینن. {هه‌ره‌ك چۆن نیوه شه‌وه‌ستیره‌ دره‌وشاوه ده‌بینن كه

له ناسۆی خۆر هه لآت به ره و ئاوا بوون ده چیت، له بهر بهرزوبلندی پلهی نهوان له مانیت. وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ته مه پله و پایه ی پیغه مبهرا نه جگه لهوان کهس پیتی ناگات؟ فهرمووی: (به لای سویند بهو که سه ی گیانی منی به دهسته پیاوانی کن باوهریان به خوا هیناوه و پیغه مبهرا نیان به راست زانیوه {پیتیان ده گهن}.

وه ههروه ها نه بی مالکی ته شعهری ده لیت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْحِجَّةِ غُرَفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا ، وَ بَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرُهَا ، أَعَدَّهَا اللّٰهُ لِمَنْ : أَطْعَمَ الطَّعَامَ ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ)) (رواه الترمذي عن علي وصححه الألباني).

واته: له به هه شتدا ژوورگه لیت هه ن له دیوی ناوه وهیه وه ده ره وهی دیاره وه له ده ره وهیشه وه ناوه وهی دیاره خوای گه وه ناماده ی کردوه بو ته وانه ی که خواردن ده دن و پوژوو ده گرن وشه و نوێژ ده که ن له کاتی کدا خه لکی خه وتوون.

و له (أبو موسى) (خوای لی رازی بیت) ده لیت:
 پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی :
 ((فِي الْجَنَّةِ حَيْمَةٌ مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ، عَرْضُهَا سِتُونَ مِثْلًا، فِي
 كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ الْآخِرِينَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ
 الْمُؤْمِنُونَ)). [متفق علیه]

واته : (له به هشتا خیه تیک هدیله مرواری ناو بوش،
 پانیه کی شست میله، له هر سوچی کیدا هاوسه ریکی
 تیدایه، نهوانی دیکه نابینن، پروادار به سهریاندا ده گهریت).
 له صحیحی موسلمدا هاتوو که نه بوهوره یره (خوای لی
 رازی بیت) ده لیت: پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فهرموویه تی :

((أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ
 الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجَمٍ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ
 هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَعَوَّطُونَ وَلَا يُولُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ
 وَلَا يَزُقُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَحَامِرُهُمُ الْاَلُوءَةُ، وَرَشْحُهُمُ

الْمِسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبْيِهِمْ
آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا)).

له گيترانه‌ويه کي تردا بهم شيويه هاتووه : ((لا اخْتِلَافَ
بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً
وَعَشِيًّا)) له گيترانه‌ويه کي تردا ((وأزواجهم الحور العين))

واته : (أبو هريره) (پازی خوای لی پازی بیت) ده‌لی:
پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: (یه که مین
کۆمه‌ل له نومه تم که ده‌چنه به‌دهشته‌وه، له‌سه‌ر شیوه‌ی
مانگی شه‌وی چواردنه، له‌پاشان نه‌وانه‌ی له دوايانه‌وه دین
له‌سه‌ر شیوه‌ی پرشنگدارترین نه‌ستیره‌ن له ناسمانا، نه‌وانه‌ی
دوای نه‌وانیش چهند پله‌یه‌کن، نه‌میز ده‌که‌ن و نه‌پیسایی و،
نه‌چلمیان هدیّه و نه‌به‌لغم، شانیه‌یان له زیړه و، بخوردانیان
دار عوده، نارەقیان میسکه، خوورەوشتیان یه‌ک خوورەوشته
له‌سه‌ر بالایی باوکه ناده‌میان شه‌ست مه‌ترن).

هدهدها له هه مان سه رچاوه دا له جابره وه، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت : ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ
فِيهَا ، وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتَقَلَّبُونَ ، وَلَا يَتَمَخَّطُونَ ، وَلَا يَبُولُونَ
" قَالَ : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ : " جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشْحِ
الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ ، كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ))
واته : (به رده وام به هشتیه کان له به هشتا ده خون و
ده خون وه، نه پیسای ده کهن نه چلیمان هیه و، نه میز
ده کهن، به لکو پاشه روکی خوار دنیان جوړه قرینه هیه که بوئی
هر له بوئی میسک ده چیت. سوپاس و ستایشی خوا ده کهن
وهک چوڼ نیوه هه ناسه ده ده ن).

وه له زهیدی کوری نهرقه مه وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت : ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ
(أَهْلَ الْجَنَّةِ) لَيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالْجِمَاعِ
وَالشَّهْوَةِ ، تَكُونُ حَاجَةً أَحَدِهِمْ رَشْحًا يَفِيضُ مِنْ جُلُودِهِمْ كَرَشْحِ
الْمِسْكِ فَيُضْمِرُ بَطْنُهُ)) . [أخرجه أحمد والنسائي ، قال المنذري في الترغيب والترهيب
رواته محتج بهم ، في الصحيح ، ورواه الطبراني بإسناد صحيح وابن حبان في صحيحه والحاكم]

واته: سویند بهو که سدی که نه فسی محمدی به دهسته
همریه کیك له بههشتیه کان هیژوتوانای سه د پیاوی پی
ده دریت له خواردن و خواردنه وه جیماع و ناره زوو، وه
پاشه پژی همریه کیکیان له شیوهی ناره قکردنه وه له پیستدا
ده ده چیت وه کو بونی میسک و ورگیشی خالی ده بیت.

وه له نه سه وه (پازی خوی لی پازی بیت)، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده نه رمویت: ((لَقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ ،
أَوْ مَوْضِعُ قَدَمٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً
مِنْ نِسَاءِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لَأَضَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَّتْ
مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا وَلَنَصِيفُهَا) (بَعْنِي الْخِمَارَ) خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا
فِيهَا)) [البخاري]

واته: شوینیک ته وه نه سدی دووری نی، ان هه ردوو سه ری
که وانه کانتان ، یان شوینی ته وه نه سدی پیتان له بههشتدا
چاکتره له دنیا و ته ویش که تییدا به ، وه ته گهر ناره تیک
له ناره ته کانی بههشت سهیری سه ره زوی بکات نیوان

هردو کیانی روناک ده کرده و پری ده کرد له بونی خوش ، و سه رپوشه که شی چاکتره له هه موو دونیاو نه وهش که تییدایه .
وه له نه سه وه رازی خوا ی لی رازی بیت ، پیغه مبه ری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت :

((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ، فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ
فَتَحْثُو فِي وُجُوهِهِمْ وَيَبَاهِمُ، فَيَزْدَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا،
فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ فَيَقُولُونَ لَهُمْ : وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا
حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا
وَجَمَالًا)) [رواه المسلم].

واته : له به هه شتدا بازارێك ههیه به هه شتیه کان هه موو رپوژانی
هه یینهك بۆی ده چن بای باکوور : هه دات له ده م
وچاو که لپه له کانیاں به هۆیه وه جوانی وشووخ وشه نگیان
زیاترده بیت ، جا که ده گه رپینه وه بۆلای هاوسه ره کانیاں پیاں
ده لێن ؛ سویند به خوا دوا ی تیمه جوانیتان زۆر تر بووه ،

نه مانیش به هه مان شیوه به وان ده لئین: سویند به خوا نیوهش
جوانی و شوخ و شهنگیتان زیادی کردوه.

له هه مان سه چاره، له ته بی سه عیده وه، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ
يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ
أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرُمُوا
أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْمُهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ | الأعراف: ٤٣ |.

واته: کاتی که نه هلی به ههشت ده رونه به ههشت بانگ که ریک
بانگ ده کات و ده لئیت: نهی به ههشتیه کان نیت له به ههشتدا
لهش ساغن و هه رگیز نه خوش ناکه ون وه زیندوون و هه رگیز
نامن وه هه میسه گهجن و هه رگیز پیرولاواز نابن وه هه میسه
له خوش حالیدان و هه رگیز بیزار نابن، نه مهش فه رموودنه خوی
په روه ردگاره که ده فه رمویت: جا که به ههشت ده بینن له لایهن

فریشته گانه وه بانگ ده کرین و پیان ده گوتری نهم به هشته
نه وه بوو که به لیتان پیدرابوو و نه مپو به هوئی نه و کارو کرده وه
چا گانه وه له دنیا دا نه غامتان دان پیتان دراو بوونه خاوه نی.

وه له بوخاری و موسلیمدا هاتوو له نه بوهورهیره وه،
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی :

((قَالَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصّٰلِحِيْنَ مَا لَا عَيْنٌ
رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ، وَاَقْرَعُوا
اِنْ شِئْتُمْ قَوْلَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ۱۷].

واته: خوای گه وه ده فهرمویت: به هشتیتکم بو بهنده
چاکه کانم ناماده کردوه که به چاو نه بیستراوه و به گوی
نه بیستراوه و به دلئی هیچ که سیشدا نه هاتوو، نه گهر ویستان
نهم نایه ته بخویننه وه (نیتر هیچ که سیک نازانی چ پاداشتیکی
گرنگیان بو دشاراوه له دویه کانی خویش و شادی چاوان و دل.

نارامی له پاداشتی نه و کارانه دا نه نجامیان دا و خویانیان بو ماندوو کردوو.

وه له صوهه بیه وه په زای خوی لی بی، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، نَادَى مُنَادٌ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، إِنْ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْزَلَ كُمُوهُ. فَيَقُولُونَ: مَا هُوَ؟ أَلَمْ يَثْقُلْ مَوَازِينَنَا، وَيُبَيِّضْ وُجُوهَنَا، وَيُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ، وَيُزْهِقَنَا عَنِ النَّارِ؟ قَالَ فَيُكْشَفُ هُمْ الْحِجَابَ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقَرُّ لَأَعْيُنِهِمْ مِنْهُ)) [رواه مسلم].

واته: کاتیک که به هشتیه کان ددرینه به هشته وه، بانگه ریک بانگ ده کات و ده لیت: نهی به هشتیه کان! په یانیکتان لای خواهه یه نهیه وی بوتانی جی به جی بکات، نه وانیش ده لیتن: نه وه چی بیت؟ مه گهر خوا تهرازووی چاکه کاغانی قورس نه کردوو و پرومانی سپی نه کردوو و له ناگری دوزه خیش قوتارمانی نه کردوو؟ نه فرموی: خوی گه وره په رده و حجاب که لاده بات و نه وانیش سهیری خوی گه وره

ده کهن، سویند به خوا هیچ شتیکیان پینه دراوه نه و ندهی نه و
سهیر کردنه یان بو خوی پروهردگار خوش و ناسووده بیت
به لایانه وه و خوشبهختیان بکات.

وه له فهرمووده که ی نه بو سعیدی خودریدا ره زای خوی لی
بی هاتوه، که خوی پروهردگار به به هشتیه کان ده فهرمویت
: ((أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي ، فَلَا أُسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا))
واته: ره زامه ندی منتان بو حلال بووه ئیتر هرگیز لیان
تور دنابم.

اللهم ارزقنا الخلد في جناتك، وأحل علينا فيها رضوانك، وارزقنا
لذة النظر إلى وجهك والشوق إلى لقائك من غير ضراءٍ مُمْسِرةٍ
ولا فتنةٍ مُضِلَّةٍ، اللهم صلِّ وسلم وبارك على عبدك ونبيك
محمدٍ وعلى آله وأصحابه أجمعين.

بهشی دووهم

ئاكار و سيفاتى
بهه شتیه كان

خوینهرانی به‌رِیزو یه‌ک‌خواپه‌رست نه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه تا
 ئیستا خویندانه‌وه به‌رچاوتان که‌وت بریتی بوو له وه‌سفی
 به‌هشت و خوشی و دیمه‌نه بی وینه و دل‌پینه‌کانی، سویند
 به‌خوا شایسته و شایه‌نی نه‌وه‌یه که کاری بۆبکری و کوششی
 له‌پیناودا بکری، وکی برکیی بۆبکری، جا نه‌گه‌ر پرسیار
 بکه‌ی له ریگه‌و شیوازو ریچکه‌ی گه‌یشتن به‌و به‌هشته، نه‌وا
 خوای میهره‌بان له قورئانه پی‌روزه‌که‌ی دا باسی فهرمووه
 بو‌مان و ده‌فهرمویت :

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل
 عمران).

واته: په‌له‌و چه‌سپانی بکه‌ن بۆ کردنی نه‌وشتانه نه‌بنه هوی
 لی‌بوردنی په‌روه‌ردگارتان وچوونه به‌هشتی‌کی فراوانی واوه
 که: هه‌ر پانتاییه‌که‌ی به‌ئەندازه‌ی ئاسمانه‌کان وزه‌ویه که
 ناماده‌کراوه بۆ پارێزکاران، که سیفاتە‌کانیان نه‌مانه‌یه:
 له‌خۆشی وناخۆشی و‌بوون و‌نه‌بووندا ئه‌وان دارایی ده‌به‌خشن
 و‌رپق و‌غه‌زه‌بی خۆیان له‌کاتی توو‌په‌ییدا ده‌خۆنه‌وه‌و کاری
 پیناکه‌ن وله‌هه‌له‌ی مه‌ردم خۆش ده‌بن و‌تۆ‌له‌ناسینن خواش
 خیرخوازانی خۆشده‌وێت، هه‌رکه کاریکی دزیو‌و ناشرین بکه‌ن
 واته گونا‌هێک ئه‌نجام بده‌ن یان سته‌م له‌ خۆیان بکه‌ن واته
 گونا‌هی بچووک بکه‌ن به‌تالوو‌که‌وپه‌له‌ یادی خوا ده‌که‌نه‌وه‌و
 داوای لی‌بوردن له‌ گونا‌هه‌‌کانیان ده‌که‌ن جا ده‌بی بی‌جگه‌ له‌خوا
 کێ تاوان و‌گونا‌ه بی‌خۆشی؟ جا ئه‌وانه له‌سه‌ر تاوان و‌گونا‌هی که
 زانیویانه هه‌له‌یه سوورو‌به‌رده‌وام نین.

ئهوهی لهم ئایه ته دا باسکرا چهند سیفیه و ئاکاریکی
ئههلی به ههشت بو، و له خواره وه به پوونی دیاریان
ده کهین:

سیفیه تی یه کهم: ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ واته: خۆپاریزه ران یان
پاریزکاران، نهوانه ی خۆیان له خهشم و سزای خوا ده پاریزن،
ئهوهش به دروستکردنی بهر بهست و قه لغانیک ده بیست له نیتوان
خۆیان و سزاو رقی خوادا له کاتی کدا ئه و بهر بهسته دروست
ده بیست به: جینه جی کردنی نهوانه ی فهرمانیان پیکراوه وه که
گوپرایه لیه که بو خواو پاشان به چاوه پروانی پاداشته وه، وه
دوور کهوتنه وه له نهوانه ی که نه هیان لیکراوه دیسان وه که
گوپرایه لیه که بو خواو ترسیک له سزاو تۆله ی خوا.

سیفیه تی هوه م: ﴿الَّذِينَ يُتَفَقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾
نهوانه جوړه کهسانیکن که مال ده به خشن به و شیوازه ی که،
داخوازیان لیکراوه تییدا له زه کات و سه ده قات و به خشه کانی
تر بو نهوانه ی که مافیان به سه ریانه وه ههیه، وه که به خشی:

له کاتی جیهادو تیگۆشانداو ریگاکانی تری خیر که له خوشی و ناخوشیدا ده به خشن، له کاتی خوشی و به خته وهریدا وایان لی ناکات که مال و سامانیان خوش بویت و به ره و رهزیلی و ده سگریژی بیانات بو نه وهی زیادبکات، و له کاتی ناخوشی و تهنگانه شدا وایان لی نایهت که دهستی پیوه بگرن و له ترسی نه وهی نه وهک پیویستیان پیی بکه ویت بویه نه به خشن.

سیفه تی سییه م: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ نه وانن که خویان ده گرن له کاتی تورده بوونیاندا سته م ناکهن و ده سدریژی ناکه نه سهر کهسانی به زان بهریان له و ساتانه دا، به لکو به نارامن و خۆراگرن.

سیفه تی چواره م: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ نه وانن که له وخه لکانه خوش ده بن که سته میشیان لییان کردووه و دهستی ناره وایان بو درێژکردوون، بو مافی خویان تۆله ناسینن له کاتی که دا توانایشیان هیه (له بیده سه لاتیدانیه) چونکه

کاتیك كه خوی میهره بان چاکه کارانی خو شده ویت واته
 لیبوردن و به خشینیک که چاکه بیت و شوینی نه و بگریته وه،
 نهك لیبوردنیک که بیته هوی زیاده رق و قین و دل ساردی
 دروست کردن. هر له بهر نه وهیه که خوی به سوز و بالاده ست
 ده فرمویت ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ (النوری: ۴۱).
 واته: نه و که سهی لیخوشبوونی به بیت و چا و پوشی و
 چاکسازی بکات، نه وه پاداشتی لای حرایه، به راستی خوا
 سته مکارانی خوش ناویت...

سيفه تی بینجه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ فاحشه نه و
 تاوانانهیه که زور ناشیرین و قیزه و نرینه که نه وانهش تاوانه
 گه وره کانن، وهك: کوشتنی که سیکی سی تاوان بهناهق،
 نازاردانی دایک و باوک، خواردنی ربیا، خواردنی مالی هه تیو،
 پشت هه لکردن له جه نگدا، زیننه و اوین پیسی، دزی
 و هاوشیوه کانی. به لام سته م کردن له نفس (وه کو له نایه ته که دا

هاتووه) نهوا گشتگیرتره تاوانی بچوک وگه ورهش ده گریته وه، جا بۆیه که سیڤ که تاوانیڤ که نه نجام ده دات بیری گه ورهیی وبلندی نهو خویه ده کاته وه که سه ریچی به رانبه رکردو وه، بۆیه ترس و بیم دایده گریته، وه بیری ره حم و به زهیی و میهره بانی نهو ده کاته وه ده ست ده کات به هه ول و کوشش لهو پیناوه دا وه کاره کانی ده گریته بهر و داوای لیخوشبوون و سپرینه وهی تاوانه کانیان له خوا ده کهن، که وهش به داپوشینی و سزانه دانیان له سه ری، وه داوا له هیچ که سیڤی تر نا کهن بۆ نهو مه به سته چونکه ته نها خوا ده سه لاتی نه وهی هه یه و له توانیدا هه یه بۆیه پروو لهو ده کهن.

سيفه تي شه شه م: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته بهرده وام نابن له سه ر تاوان و گوناها، له کاتیڤ کدا ده زانن که نه وه تاوانه و سه ختی سزاوتولهی خواش ده زانن و په حم و نزیککی لیخوشبوونی خواش ده زانن بۆیه واز دینن و زووده ست هه لده گرن و پروو ده که نه تۆ به په شیمانی، سووربوون

و بهرده وامی له سهر تاوان له گهل زانینی نهو خالانهی
 که باسکران تاوانه به چوو که کان ده کات به گه وره و بکه ره که ی
 تووشی نه ههلهتی و به ده ختی ده کات. بویه کاتی خویهتی
 به راستی ههول به دین نهو سیفه ته جوانانه له خوماندا
 به رجهسته بکهین و خومانی پی برازینینه وه، چونکه سویند
 به خوا دونیا مان بو ده کاته به ههشت و سه ریشمان له به ههشتی
 نهو دونیا وه ده ده کات، جا که وابی تایا مافی خوی نیه که
 خومان وایبکهین؟ به ریزان با خه می قیامه تمان هه بی چهنکه
 نهو به ره و نیمه و نیمه و نیمه به ره و نهو ده رۆین، پیش
 هه زار و چواسه دو بیسه سال خوا فەر موویه تی قیامهت نزیکه و
 نزیکیش بوته وه، نهی ئیستا؟ خوشه ویلستان که سمان نازانین
 که ی ده مرین به ده ده زانین که ده مرین ده زانین زیندویش
 ده کرینینه وه، جا که کمر نهو زانینه سوودمان پی نه گه یه نیت
 نهو به دلنیا ییه وه زیانی ههیه بومان .

خوای گه وره له نایه تیکی به پیزی تردا هر سه بارهت
به م باسه گرنگه ده فرمویت :

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
(۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ
ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ (۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (المؤمنون).

واته: به راستی خه لکانی خاوهن ئیمان و برپوادار سه رکه وتوو
رزگارن، چونکه خاوهنی نهم سیفته به رزانهن: نهوانه ن کله
نویژه کانیاندا خوشکین و ملکه چن و هه رده م به ترسه وه
نویژته کهن و به رانبهر به خوا ته هلی شهرمن، نهوانه شن کله
به رانبهر کار و کرداری پر و پووچ و شتی بی ماناو بی سوود پروو

ھەلەدە سۈرپىن پىشت ھەلەدە كەن، وە ئەوانە بەھەژارو بى ئەويان
 زەكات دەدەن، وە پارىزەرى داوینىيان، خۇيان لەھەموو
 پىگەيەكى ياساغ وناشەرى دەپاريزن وە لەھە جى بەجىکردنى
 ئارەزوو كانيان خۇپراگرن، مەگەر لەگەل ھاوسەرى خۇيان يان
 لەگەل كەنيزانيان (ئەوانەى مولكى خۇيانن) جا بىگومان
 لەورپىيەو لۆمە كراوناين ولييان ناگىرى، ئىنجا ھەركەسى
 لەغەيرى ئەو پىگەيەو ھەول بدا بۆ جى بەجىکردنى ئارەزووى
 خۆى وەك زىناو نىريازى... ئەو جۆرە كەسانە ئەو پەفتاريان
 بىت دەست درىژكەرو سىنوور بەزىنى لەئەلەزە بەدەرن،
 ئەوانەش كە چاودىرو پاگرى سپاردەوبەلەن وپەيان خۇيانن،
 وە ئەوانەش كەلەسەر نوپژەكانيان دەوامكارن رەيانپاريزن،
 تەمەلپان تىدا ناكەن ونايانفەوتىنن ولەكاتى خۇيان بەتەواوى
 پايمەومەر جەكانيەو جىبەجىيان دەكەن، ھەلە ئەوانەن
 مىراتگران وخواەنى بەھەشت، ئەوانەى دەبنە خواەنى (فیردەوس)
 بەھەشتى بلىند وپەمىرات تەبىسەن، بەھەتاھەش تىيدا
 ئەمپەنەو.

نهم نایه ته پیروژه چند سیفاتیکی به دهشتیه کانمان بۆ باس ده فرموی، وا له خواره به خال باسیان لیتوه ده که یی بۆ نه وهی بۆ خوینهری ئیسلام ویست پروون بیست وخۆمانی پی برازینینه وه.

سیفه تی یه کهم: ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ نهوانه ی که بروایان هیناوه به خواو به هه موو نهو شتانه ی که ده بیست باوه ری پی بهیتریت له فریشته و په رتوو که ناسمانیه کان و پیغه مبه ران و پروژی دوا یی و قه زاقه ده ر (خیر و شه ری)، باوه ریان بهو شتانه هیه به باوه ری که و هریان گرتوو و پازین لیتی و ملکه چن بۆی به کردار و گوفتار.

سیفه تی دووهم: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ دلّیان تاماده یه له نویژداو نه ندانه کانی جهسته شیان نارام و نی جووتنه، ههست بهوه ده کهن که له نویژه کانیا ندا وه ستاون به پیوه به ران بهر خه رای گه وره و میهره بان به فخر مایست و گوفتاری پیروزی خۆی قسه ی له گه لدا ده کهن و به زیکرو ی نهو لیتی نزیک ده بنه وه، و به دوعا و پارانوه په نای پی ده بن، به به دل و ناخ و جهسته وه نهوانه خاشعن و بیریان لای نویژه کانیا نه

سيفه تی سنيهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾.

(لهغو) بریتیه له ههموو ووتەوکرداریکی بێ سوودوبی کەلک، ئەوان لەمانە دوورن و تەنانەت هەر کۆڕومەجلیسێک لەغویشی تێدا بکریت ئەوان خۆیان لێ دەپاریزن و بەشداری تێدا ناکەن لەبەر هێمەت بەرزى و زۆر سووربوونیان لەسەر چاکەکاری بۆیە کاتی بەنرخى خۆیان لەو شتاندەدا بەسەرنابەن و نافەوتینن، هەرۆه کو چۆن نوێژەکانیان بەخشوع دەپاریزن بەهەمان شێوەیش کاتەکانیان لەلەناوچوون دەپاریزن، نەگەر ئەوانە خۆیان لەشتی پاریزن کە سوودی تێدا نەبیّت ئەوا بەدلتیاییهوه خۆیان لەشتانێک دەپاریزن کە زەرەروزیانی تێدا یە.

سيفه تی چوارهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ ئەوانە

زەه کاتی مالهەکیان بەشیوێهەکی جوان دەردەکەن، بێ ئەوهی زۆرلهخۆیان بکەن و بەدلت گران یەو ئەو پەرسشە ئەنجام بەدن، بەلکو بە پروگەشی و بەخۆتەحالییهوه مافی هەژارونەدارانی لێدەردەکەن.

سیفہ تی پینجہم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (۵)
 إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
 نهواندی داوینسی خویان پاک راده گرن و ده پیاریزن له هر
 کار و کرداریکی قیزه ونی ناشه رعی و هک زینا و نیازی، چونکه
 سه ریچی خوی تیدایه و دارمانی ره وشتی و کومه لگایه،
 وه هروه ها چاویشیان له نه زهر کردن و تیروانین بو نامه حرم
 ده پاریزن و ده ستیان له بهر که وتن و لیدانی جهسته ی نامه حرم
 ده پاریزن، وه زوریک له زانایان هم نایه ته ده که نه به لگه له سر
 حرام بوونی ناوهی نانه وه به ده ست، چونکه نه وه به کارهی نانی
 داوینه له جگه له خیزان و که نیه کدا.

سیفہ تی شه شه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْمَالِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
 رَاعُونَ﴾ نه مانه ت نه وه یه که کرداریک یان گو فتاریک
 بهر اسپارده بزانیست، جا نه وه ی به نهی قسه یه کی لا تکرد
 نهوا تو ی پاسپاردوه، وه نه وه ی کاریکی نه نجامدا له لات و پی
 ناخوش بوو که خه لک پیی بزانیست نهوا تو ی به جتی

باوهر داناوه، وه نه وهی شتیکی لادانای له بهر ده سtpاکیت نهوا
توی به نه مین وده سtpاک داناوه، وه ههروه ها نهو په یاننامه و
گریبه ست ونه زرانهش ده گریته وه له نیوانی خه لکیدا که نه نجام
ده دریت. هه ربویه به هه شتیه کان نه مانه تی نیوان خویان وخواو
خویان و خه لکی ده پاریزن.

سیفه تی ده وته م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ﴾ پاریزگاری ده کهن له نویژه کان له وهی بروت بهان
که م و کورتی تییدا بکهن، نه وهش به وه ده بیټ که له کاتی
خویدا نه نجام بدریت و به شیویه کی دروست وتهواو سارج
وپایه به یویستییه کانی به جی بهیتریت.

خویانه ری چاکه خواز: خوی پهروه ردگار له قورئانه که په له
زور شیری تردا باسی سیفاتی به هه شتییه کانی کردوه به بهان
و به جوانترین وتهواوترین شیواز باسی فرمووه، به لام نه وهی
باسکبان له سیفه ته هه ره گرنګ و زور په یوه سته کانه به به شتی
به هه نه به وه، به شیویه که هه ریه که له وان له تهواو که ریه نه

نیمانه و کهم و کورتی تییدا کهم و کورتیه له نیمان ویاوهر، دهبا
پیکهوه کو مه لگه یه کی به هشتی پیک بهینین بو نه وهی ژیا نی
دو نیامان وینهی به هشت بیت و دوور بیت له ههر سیفاتیک
نانیسلامی و نامروژانه.

وا ئیستا دینه خزمهت فهرمووده شیرینه کانی
پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی سیفاتى به هشتیمان
بو بکات:

له نه بوهورهیره وه (په زای خوای لی بی)، پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا
سَهَّلَ اللّٰهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم].

واته: نه وهی پیکه یه ک بگریته بهر بو به دهسته تینانی زانست
نهوا خوای گهوره: پیکه ی چوونه به هشتی ناسان ده کات.

له هه مان سه رچاره دا دیسان پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ده فهرمویت: ((أَنَا أَذَلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللّٰهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ
بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللّٰهِ قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضْوءِ

عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةِ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ)) [رواه مُسْلِمٌ] واته: نایا هه والتان پی بدهم سه بارهت به شتیک که تاوانی پی دهر پیتته وه و پله و پاییه ی پی به رزده بیتته وه؟ و تیان به لئی نه ی پیغه مبهری خوا، نه ویش فهر مووی: ده ستونویژ گرتن به تیروته سه نی و به ته واوی له کاتی بوونی نه زیهت و ناره حه تی ، و زور هه نگاونان بو مزگه وت و چاره ری کردنی نویژ دوا ی نویژ.

له عومهری کوری خه تابه وه (ره زای خوا ی لی بی)، پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فاسویت : ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ ، فَيَسْبِغُ الوُضُوءَ ، ثُمَّ يَقُولُ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به کیک له نیه نه که ده ستونویژ به جوانی بگریت و پاشان بلیت: شاهیدی ده دم که شیچ په ستر او نیک نیه

شایسته‌ی پرستن بیّت به حق جگه له الله و محمدیش بنده
و نیردرای خواجه، نهوا هشت دهرگاکه‌ی به هشتی بو
ده کریته‌وه له ههر کامیه‌وه ویستی ده‌رواته ژووره‌وه.

له عوسمانی کوری عه‌فانه‌وه (په‌زای خوای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((مِنْ بَنِي
مَسْجِدًا يَتَّبِعِي بِهِ وَجَهَ اللّٰهِ بَنَى اللّٰهُ لَهُ يَتًا فِي الْجَنَّةِ)) [متفق
عليه]

واته: نه‌وه‌ی مزگه‌وتیك دروست بکات ته‌نپا له‌پیناوی خوادا
نه‌وا خوای گه‌وره مالیکی له‌به‌هشت بو دروست ده‌کات.

له‌عوباده‌ی کوری صامته‌وه (په‌زای خرای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((خَمْسُ
صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللّٰهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ وَلَمْ يُضَيِّعْ
مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا أَنْ يُدْخِلَهُ
الْجَنَّةَ)) [رواه الإمام أحمد و أبو داود والنسائي ، له طرق بقوى بعضها بعضاً]

واته: پینج نویژن نه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌دنگار قه‌رزى کردون
له‌سه‌ر بنده‌کانی، جا نه‌و که‌سه‌ی نه‌نجامیان بدات به ته‌واوی

و هیچیان لی نهفه و تیننی به هوی بایه خپینه دانیان ، په یانی ده بیت لای خوی په روه ردگار که بیخاته به هشته وه .

له سه و بانه وه (په زای خوی لی بی) که پرسپاری له پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد ده باره ی کرده وه یه که بیخاته به هشته وه ، نه ویش فهرمووی :

((عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ)) [رواه مسلم] .

واته : نه گهر نه ته ووی بجته به هشته وه نه ووا زور سوجه بو خوا به ره (زور نه یزیکه) چونکه هیچ سوجه یه که نابیت بو خوا نیلا خوی گه وه په یه که به رزت ده کاته وه وه له و تاوانیکت له سر ده سپرته وه .

له نوم جه بیبه وه (په زای خوی لی بی) ، پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت : ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَصْلِي لِلَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْ عَشَرَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به‌نده‌یه‌ك نیه كه له هه‌موو پۆژێكدا دوازه ركات نوێژی سوننه‌ت بكات جگه له‌فه‌رزه‌كان ئه‌وا خوا مالێكی له‌به‌هه‌شت بۆ دروست ده‌كات.

وه مه‌عازی كۆپی جه‌به‌ل (په‌زای خوای لی بی) په‌رسیاری له پیغه‌مبه‌ر كرده‌و تی هه‌واڵم به‌ده‌ری سه‌باره‌ت به‌ كرده‌وه‌یه‌ك كه بمخاته به‌هه‌شته‌وه‌و دوورم بمخاته‌وه له ناگر، نه‌ویش فه‌رمووی:

((لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسِرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ الرَّمْضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ)) [رواه أحمد والترمذي وصححه].

واته: به‌پاستی په‌رسیارت له‌شتیكی گه‌وره كرده‌، وه ئاسانه بۆ كه‌سێك كه خوابۆی ئاسانی كرده‌بێت، خوابه‌رسته‌وه‌هاوبه‌شی بۆپه‌یارمه‌ده‌، نوێژبكه‌و زه‌كات ده‌ربكه‌و پۆژووی په‌مه‌زان بگه‌ره‌و چه‌جی مالی خوایش بكه‌.

له سه هلی کوری سه عده وه (په زای خوای لی بی)،
پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((إِنْ فِي الْجَنَّةِ
بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَدْخُلُ
مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ)) [متفق علیه].

واته: له به هشتدا ده رگایه که هیه پی دی دوتریت په یان که
ته نها پوژووه و انانی پیدا ده پونه ژووره وه که سی تری پیدا
ناچیته ژوور.

له ته به ووره هیه وه (په زای خوای لی بی)، پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا
بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ)) [متفق علیه] واته:
عومره یه که بو عومره یه کی تر ده بیته که فاره تی تاوان
له نیوانیاندا، وه که جیکی قبول کراویش هیچ پاداشتیکی نیه
به هشت نه بیته.

له جابره وه (په زای خوای لی بی)، پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ نِسَاتٍ يُؤْوِيَهُنَّ

وَيَرْحَمُهُنَّ وَيَكْفُلُهُنَّ [وَيُزَوِّجُهُنَّ] ^(۱) فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةُ ،
قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ : وَإِنْ كَانَتَا
اثْنَتَيْنِ ، قَالَ : فَرَأَى بَعْضُ الْقَوْمِ أَنَّ لَوْ قَالَ : وَاحِدَةً ؟ لَقَالَ :
وَاحِدَةً ^(۲) | صحيح سنن الترمذي رقم : (۳۳۷۷) .

واته : هەر که سیك سێ كچی هه بیته و بیانگریته خوێ و
به خێویان بکات و به بهزیی بیته بهرامبهریان و کهفالهتی
دایین کردنی پێداویستی یه کانیان بو بکات و سه ره رشتیان
بکات و بیاندات به شوو نهوا بهههشتی مسوگر کردووه به
هاتنا ههتایی ، ووترا : نهی پێغه مبهری خوا نه گهر دوو
کچیش بیته ؟ فه رمووی : نه گهر دوو کچیش بیته ، ده لایته :
هه ددیک له خه لکه که وتیان : نه گهر بو ترا به : یه ک کچیش ؟
ده یفه رموو : یه ک کچیش .

قال الإمام السندي في تحريجه هذا الحديث : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري
والطبراني في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن") ، قلت : أقر الشيخ الألباني قول السندي في هذا
ونقله في "الصحيحه" مقرأ له أيضاً فقال : (والحديث أورده السندي في "الترغيب" : (۳) /
٨٤ — ٨٥) ، وقال : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري والطبراني في "الأوسط" وزاد :
"ويزوجهن") (سلسلة الأحاديث الصحيحة : (۲۴ / ۳ — ۲۵) الحديث رقم : (۱۰۲۷) .

له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بی) که ده لیت
 پرسیار کرا له پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی
 زورترین شتیک که خه لکی ده باته به هه شته وه، نه ویش
 فرموی: ((تَقْوَى اللّٰهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ)) (رواه الترمذی وابن حبان فی
 صحیحہ). واته: ته قوای خواو ره وشت جوانی.

به ریزان نه وانیه که باسکرا کۆمه لیک بوو له ناکاره کانی
 نه هلی به هه شت له قورنان و فرموده کاندا، به پشتیوانی خوا
 وا رووغان کرده وه به زمانی شیرینی کوردی بو که سییک
 که به هه شتی ده ویت و نه یه وی پیتی بگات .

أَسْأَلُ اللّٰهَ أَنْ يَسِّرَ لَنَا وَلَكُمْ سُلُوكَهَا وَيُثَبِّتَنَا عَلَيْهَا إِنَّهُ جَوَادٌ
 كَرِيمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

